

- f) Jeśli jest wymagane takie szczególne powiązanie z danym państwem: Jakie kryteria służą do określenia tego powiązania?

Czy ma znaczenie okoliczność, że kwestionowana strona internetowa zgodnie z zamiarem administratora rozmyślnie skierowana była (również) do użytkowników Internetu w państwie sądu, czy wystarczy, że dostępne na tej stronie internetowej informacje wykazują obiektywny związek z państwem sądu w tym rozumieniu, iż kolizja przeciwstawnych interesów — interesu skarżącej w ochronie jej dóbr osobistych oraz interesu utrzymującego stronę w możliwości kształtowania swojej strony internetowej — w okolicznościach konkretnego przypadku, w szczególności ze względu na treści zaskarżonej strony internetowej rzeczywiście mogła lub może wystąpić w państwie sądu, lub też wystąpiła w ten sposób, że jedna lub więcej znajomych osób osoby, której dobra osobiste zostały naruszone, powzięły informacje poprzez treści zawarte na tej stronie?

- g) Czy dla określenia szczególnego powiązania z państwem sądu ma znaczenie liczba konsultacji tej strony internetowej dokonanych z państwa sądu?

- h) W przypadku, gdy sąd krajowy zgodnie z poprzednimi pytaniami posiada jurysdykcję do rozpoznania skargi: Czy zasady prawne zawarte w wyroku Trybunału z dnia 7 marca 1995 r. w sprawie C-68/93 (przedrukowanej w Niemczech w Neue Juristische Wochenschrift 1995, s. 1881-1883) obowiązują także w powyżej opisanej sprawie?

- i) Jeśli dla potwierdzenia jurysdykcji nie jest wymagane szczególne powiązanie z tym państwem albo, gdy dla przyjęcia takiego powiązania wystarczy, aby zaskarżone informacje wykazywały obiektywny związek z państwem sądu w tym rozumieniu, że kolizja przeciwstawnych interesów w okolicznościach konkretnego przypadku, w szczególności ze względu na treści zaskarżonej strony internetowej rzeczywiście mogła lub może wystąpić w tym państwie, lub też wystąpiła w ten sposób, że jedna lub więcej znajomych osób osoby, której dobra osobiste zostały naruszone, powzięły informacje poprzez treści zawarte na tej stronie, zaś przyjęcie szczególnego powiązania z państwem nie wymaga określenia minimalnej liczby konsultacji zaskarżonej strony internetowej z państwa sądu albo rozporządzenie nr 44/2001 w niniejszej sprawie w ogóle nie znajduje zastosowania:

Czy art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (zwanej dalej „dyrektywą 2000/31”) ⁽³⁾ należy interpretować w ten sposób, że przepisom tym należy przyznać charakter norm kolizyjnych w tym znaczeniu, iż nakazują one także w dziedzinie prawa cywilnego, wypierając krajowe normy kolizyjne, wyłączone stosowanie prawa obowiązującego w państwie pochodzenia,

lub czy

przepisy te pełnią funkcję korygującą na płaszczyźnie materialnoprawnej, modyfikując pod względem treści materialny skutek zastosowania prawa właściwego zgodnie z krajowymi normami kolizyjnymi oraz ograniczając go do wymogów państwa pochodzenia?

- j) W przypadku, jeśli art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/31 posiadają charakter normy kolizyjnej:

Czy wymienione przepisy nakazują wyłączone zastosowanie obowiązującego w państwie pochodzenia prawa materialnego, czy także zastosowanie obowiązujących tam norm kolizyjnych z tym skutkiem, że możliwe pozostaje odesłanie na mocy prawa państwa pochodzenia do prawa państwa przeznaczenia?

- k) W przypadku, jeśli art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/31 posiadają charakter normy kolizyjnej:

Czy miejsce prowadzenia działalności usługodawcy należy określić na podstawie jego aktualnego (domniemanego) miejsca pobytu, miejsca pobytu w chwili rozpoczęcia publikowania zdjęć skarżącej czy (domniemanego) miejsca położenia serwera, na którym znajduje się strona internetowa?

⁽¹⁾ Dz.U. L 303, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 12, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 178, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Włochy) w dniu 5 lipca 2010 r. — Enipower SpA przeciwko Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Sprawa C-328/10)

(2010/C 346/39)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Enipower SpA

Strona pozwana: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 23, 43, 49 i 56 traktatu oraz art. 11 ust. 2 i 6 i art. 24 dyrektywy 2003/54/2003 ⁽¹⁾ sprzeciwiają się obowiązywaniu przepisów krajowych, o których nie powiadomiono Komisji Europejskiej i które wymagają od niektórych producentów energii elektrycznej, mających w pewnych okolicznościach zasadnicze znaczenie dla zaspokajania potrzeb w zakresie usług dysponowania energią, przedstawienia na rynku giełdowym energii elektrycznej ofert, zgodnie z programem określonym jednostronnie przez operatora sieci, i które uniemożliwiają swobodne ustalenie przez producentów wynagrodzenia za te oferty, uzależniając je od parametrów, które nie zostały określone wcześniej zgodnie z „przejrzystymi, niedyskryminacyjnymi procedurami opartymi na warunkach rynkowych”?

⁽¹⁾ Dz.U. L 176, s. 37.